

Len og Stamhuse er at paavirke Højesterets Afgørelse. Der kan, hvis denne Tale overhovedet skal have nogen Betydning, ikke være andet Formaal med Fremhævelsen af de ulykkelige Følger, som en Stadfæstelse af Landsretsdommen vilde have. Hvis Formaalet ikke skal være at paavirke Højesteret, saa vil jeg spørge det ærede Medlem: Hvad er da Formaalet med denne Tale?

Det har hidtil her i Landet været saaledes, at vi med Stolthed har kunnet sige, at vore Domstole har været upaavirkede af ethvert politisk Hensyn. Jeg tror, det vilde være en Lykke for Landet, om dette Forhold maatte kunne fortsættes; og jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl, naar han vil hævde, at man i Højesteret under Proceduren skulde være afskaaret fra at fremføre andet end juridiske Betragtninger. Erfaringerne viser det modsatte, og jeg tror, at Højesteret ogsaa uden det ærede Medlems Pegepind vil være i Stand til at finde den rette Afgørelse i denne Sag. Jeg tror derfor, det vilde være det rette af Tinget her, om det respekterede den tredje Statsfaktor, som Domstolene er, i Stedet for at søge ved Fremsettelse af Betragtninger angaaende Konsekvenserne at gribe ind i disse Afgørelser.

Sluttelig skal jeg sige til det ærede Medlem, at der er saa vist ingen Grund for det radikale Ministerium til at smykke sig selv med Laurbærkrans i Anledning af, at Københavns Politi havde Ministeriet bag sig, da det stod overfor Grøntorvs-Spektaklerne. Thi disse Spektakler var i meget væsentlig Grad rettede imod det officielle Socialdemokrati, som var det radikale Ministeriums vigtigste Støtte. Det var derfor ikke nogen Heltgering fra Ministeriets Side, at det dør understøttede Københavns Politi, men det var en bydende Nødvendighed for Ministeriet overfor det Parti, som bestemte, at Ministeriet skulde sidde, og hvor længe det skulde sidde.

Første Næstformand (K. M. Klausen):

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Zahle hævdede her, saaledes som de Radikale og Socialdemokraterne stadig har fremstillet Forholdet, at man fra den Side i alt Fald havde gjort lige saa meget for at faa Ro og Orden i Landet, som man havde gjort fra Ministeriet Neergaards

Side. Og det ærede Medlem, der særlig vendte sig mod den højtærede Justitsminister, sagde, at det var kun en sygelig, opfanatiseret Fantasi, der kunde se noget andet. Jeg vil i den Forbindelse gerne minde om den Forhandling, der fandt Sted her i Tinget den 10. September i Fjor. Med den højtærede nuværende Kirkeminister som Ordfører blev der da stillet en Forespørgsel til Ministeriet Zahle i Anledning af Strejken i Københavns Havn, og med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier af, hvad det ærede Medlem Hr. Zahle udtalte ved denne Lejlighed: „Hvis der kommer nogle Arbejdere, der vil gaa i Arbejde i Københavns Havn, skal der selvfølgelig ikke være nogen Hindring fra min Side, og de Arbejdere, der kan skaffes, skal selvfølgelig blive beskyttet i det Omfang, som Myndighederne overhovedet er i Stand til at beskytte dem“. Det ærede Medlem kunde henvise til dette og sige, at han har ydet fuld Beskyttelse, men hvad siger det ærede Medlem saa senere? Saa udtaler det ærede Medlem, at „denne Beskyttelse kan efter Omstændighederne i en Havn, der, saa vidt jeg ved, har en Længde af 1 $\frac{1}{2}$ Mil, være vanskelig nok at yde med den Politistyrke, der er til Raadighed i København; det er ingen Sag at forlange, men det kan jo ikke nytte at paatage sig, hvad man ikke kan.“ Denne Udtalelse staar i den skarpeste Modstrid mod den Optræden, vi senere har set, da man udtrykkelig sagde, at de arbejdsvillige skulde blive beskyttet, og da der derfor ogsaa kom et godt Resultat. Det ærede Medlem Hr. Zahle skal ikke tale om en sygelig opfanatiseret Fantasi. Det ærede Medlem behøver blot at se tilbage paa, hvad han selv har udtalt, og der se Forklaringen paa, at man havde den meget rigtige Anskuelse, at der ikke vilde blive ydet den samme Beskyttelse af det ærede Medlems Ministerium som af det nuværende.

Første Næstformand (K. M. Klausen):

Det ærede Medlem Hr. Zahle har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Det var en højst mærkelig Opfattelse, det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde sig til Talsmand for, nemlig at det skulde være et Overgreb her fra Rigsdagens Side, et utilladeligt Forsøg paa at paavirke Højesteret, naar man førte sine Grunde frem her. Vi har her i Rigsdagen, for det aldeles overvejende Flertals Vedkommende,